КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Інститут журналістики і масової комунікації
Кафедра журналістики та української філології

СИЛАБУС

навчальної дисципліни

ЗП 1. «Теорія масової комунікації»

2026 - 2027 навчальний рік

Викладач	Белькова Світлана Вікторівна, к.н. із соціальних комунікацій, доцент, доцент КЖУФ
Контактний телефон	+380 95 531 4944
Ідентифікатор та код доступу (Zoom / Google Meet)	407-078-5456, код доступу 1111
E-mail:	alo_zidmu@ukr.net
Сторінка курсу на сайті підтримки навчальних програм КПУ	http://www.zhu.edu.ua/cpu_edu/course/view.php?id=5054
Консультації	Консультації в день проведення лекцій/практичних занять (за попередньою домовленістю).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Рівень вищої освіти	Другий (Магістерський)	
Галузь знань	С Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини	
Спеціальність	С7 Журналістика	
Освітня програма	Медіакомунікації	
Форма навчання	Денна	
Мова викладання	Українська	
Курс (рік навчання), семестр	Курс 1, семестр 1	
Цикл підготовки	Загальної підготовки	
Статус дисципліни	Обов’язкова	
Обсяг дисципліни	Кількість кредитів ECTS	4
	Загальна кількість годин	120
	Аудиторних годин	42
	Лекції	18
	Практичні	24
	Самостійна робота	78
Форма контролю	Екзамен	
Попередні компоненти (Пререквізити)	-	
Паралельні та подальші компоненти (Постреквізити)	ПП 1 Теорія та історія журналістики ЗП 3 Методика та організація наукових досліджень ПП 5 Медіаосвіта П 1 Переддипломна виробнича практика А 1 Підготовка та захист кваліфікаційної роботи	

МЕТА, ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою навчальної дисципліни «Теорія масової комунікації» є формування у здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти системного розуміння теоретичних засад масової комунікації, закономірностей функціонування медіа та соціально-комунікаційних процесів, розвиток здатності аналізувати сучасні медіакомунікації, критично осмислювати теоретичні підходи до дослідження масової комунікації, оцінювати вплив медіа на суспільство, масову свідомість і поведінку аудиторії та застосовувати теоретичні знання для аналізу сучасних медіапроцесів в Україні та світі.

Завдання навчальної дисципліни:

– формування системного розуміння сутності, структури, функцій і закономірностей масової комунікації;
– ознайомлення з основними теоріями, концепціями та моделями масової комунікації;
– формування здатності аналізувати взаємозв'язок між медіа, суспільством, аудиторією та соціальними процесами;
– розвиток умінь критично аналізувати теоретичні підходи до функціонування традиційних і цифрових медіа;
– формування здатності аналізувати механізми впливу медіа на масову свідомість, громадську думку та поведінку аудиторії;
– формування здатності застосовувати теоретичні положення для аналізу сучасних медіакомунікаційних процесів;
– розвиток навичок аналізу медіаповідомлень, комунікаційних стратегій і моделей взаємодії медіа з аудиторією;
– формування розуміння специфіки масової комунікації в умовах цифровізації, конвергенції медіа та розвитку соціальних мереж;
– розвиток здатності аналізувати сучасні тенденції українського та світового медіапростору;
– формування навичок критичного осмислення ролі медіа у формуванні суспільних уявлень, цінностей, моделей поведінки та громадської думки;
– формування розуміння етичних, соціальних і професійних аспектів масової комунікації;
– розвиток здатності використовувати теоретичні знання для дослідницької, аналітичної та професійної діяльності у сфері медіакомунікацій.

У результаті вивчення дисципліни студенти повинні знати:

– сутність, структуру, функції та основні закономірності масової комунікації;
– основні поняття та категорії теорії масової комунікації;
– основні теорії, концепції та моделі масової комунікації;
– особливості взаємодії медіа, суспільства, соціальних інститутів і масової аудиторії;
– основні підходи до розуміння медіаефектів та впливу масової комунікації на аудиторію;
– механізми формування масової свідомості, громадської думки та поведінки аудиторії під впливом медіа;
– особливості функціонування традиційних, цифрових, соціальних і мультимедійних медіа;
– сучасні тенденції розвитку масової комунікації в Україні та світі;
– особливості медіакомунікації в умовах цифровізації, конвергенції, глобалізації та трансформації медіасередовища;

– основні принципи критичного аналізу медіаповідомлень і комунікаційних процесів;

– соціальні, етичні та професійні аспекти функціонування масової комунікації;

– особливості ролі медіа у формуванні суспільних цінностей, уявлень, громадської думки та соціальної поведінки;

– основні теоретичні підходи до аналізу аудиторії та її взаємодії з медіа;

– можливості застосування теорій масової комунікації для дослідження та аналізу сучасних медіапроцесів.

Після вивчення дисципліни студенти повинні вміти:

– застосовувати основні поняття, категорії, теорії та моделі масової комунікації під час аналізу медіапроцесів;

– аналізувати структуру, функції та механізми масової комунікації;

– критично оцінювати різні теоретичні підходи до пояснення функціонування медіа та їхнього впливу на суспільство;

– аналізувати взаємодію медіа, аудиторії, соціальних інститутів і суспільства;

– застосовувати теоретичні положення для аналізу впливу медіа на масову свідомість, громадську думку та поведінку аудиторії;

– аналізувати медіаповідомлення з позицій теорій масової комунікації;

– визначати та пояснювати комунікаційні механізми й стратегії впливу медіа на аудиторію;

– аналізувати особливості функціонування традиційних, цифрових, соціальних і мультимедійних медіа;

– виявляти та аналізувати сучасні тенденції розвитку українського та світового медіапростору;

– застосовувати теоретичні знання для аналізу конкретних медіакомунікаційних ситуацій і професійних кейсів;

– аргументовано висловлювати власну позицію щодо теоретичних і практичних проблем масової комунікації;

– здійснювати порівняльний аналіз різних теоретичних підходів і моделей масової комунікації;

– критично оцінювати соціальні, етичні та професійні наслідки функціонування сучасних медіа;

– використовувати теоретичні знання для проведення самостійного аналізу сучасних медіапроцесів та підготовки аналітичних і дослідницьких матеріалів.

КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Інтегральна компетентність

Здатність розв’язувати задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері журналістики.

Загальні компетентності:

ЗК01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК05. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК06. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК08. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня.

Спеціальні (фахові) компетентності:

СК01. Здатність використовувати спеціалізовані концептуальні знання з теорії та

історії журналістики, новітні технологічні досягнення для розв'язання задач дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері журналістики.

СК02. Здатність критично осмислювати проблеми у сфері журналістики та дотичні до них міждисциплінарні проблеми.

СК03. Здатність приймати ефективні рішення у сфері журналістики

СК05. Здатність зрозуміло і недвозначно доносити власні висновки з питань журналістики, а також знання та пояснення, що їх обґрунтовують, до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

СК06. Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі журналістики у широких та/або мультидисциплінарних контекстах, за умов неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.

СК10*. Здатність критично аналізувати й осмислювати ключові тенденції, інновації та трансформаційні процеси в сучасному українському й світовому медіапросторі

Програмні результати навчання:

РН01. Приймати ефективні рішення з проблем журналістики, у тому числі в умовах багатокритеріальності, неповних чи суперечливих інформації та вимог.

РН03. Проводити збір, інтегрований аналіз та узагальнення матеріалів з різних джерел, включаючи наукову та професійну літературу, бази даних, та перевіряти їх на достовірність, використовуючи сучасні методи дослідження.

РН06. Оцінювати достовірність інформації та надійність джерел, ефективно опрацьовувати та використовувати інформацію для проведення наукових досліджень та практичної діяльності.

РН07. Дискутувати зі складних комунікаційних проблем, пропонувати і обґрунтовувати варіанти їх розв'язання.

РН08. Використовувати передові знання і методики у процесі дослідження діяльності та створення нових медіаінституцій.

РН16*. Систематизувати та критично оцінювати вектори розвитку, цифрові трансформації й виклики сучасної вітчизняної та зарубіжної журналістики для прогнозування еволюції комунікаційних процесів

ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ПРО КОМУНІКАЦІЮ. КОМУНІКАТИВНИЙ ПРОЦЕС. МОДЕЛЮВАННЯ КОМУНІКАЦІЇ

Тема № 1. Поняття про комунікацію. Міжмовний характер терміна "комунікація". Основні підходи до визначення комунікації. Види комунікації. Функції комунікації. Комунікація і мовлення. Науки, що вивчають комунікацію. Традиційний, загальнотеоретичний, прикладний, філологічний, психологічний та соціологічні підходи до вивчення комунікації.

Тема № 2. Комунікативний процес та його складові

Поняття про комунікативний процес. Складові комунікативного процесу. Комунікатор і автор: спільне та відмінне. Характеристики, типи поведінки комунікатора. Поняття про аудиторію. Аудиторія, публіка, маса, натовп. Канал та засіб комунікації. Типологія комунікативних бар'єрів.

Тема № 3. Аудиторія в масово-комунікаційному процесі

Поняття про аудиторію. Аудиторія в МК: основні підходи. Потреби, мотиви поведінки та цілі аудиторії в комунікаційному процесі. Функції аудиторії. Типологія аудиторій. Сегментація аудиторій.

Тема № 4. Канал і засіб комунікації. Поняття про ЗМК. ЗМК та ЗМІ: спільне та відмінне. Традиційні, нові й новітні ЗМК. Переваги й недоліки преси, радіо, телебачення, Інтернету як каналів комунікації.

Тема № 5. Моделі масової комунікації. Модель як науковий концепт. Моделі комунікації: переконання Г. Ласуелла, контактування Р. Якобсона, трансмісії сигналу Шеннона-Вівера, зворотного зв'язку Ле Флоера, моделі Т. Ньюкомба, К. Леві-Стросса, семіотична модель Ю. Лотмана, модель М. Бахтіна, модель спільного досвіду Шрамма, двоступенева модель Каца-Лазарсфельда, модель пропаганди С. Чакотіна, А. Молеса, модель "брамника" К. Левіна, "спіраль мовчання" Е. Ноель-Нойман, модель хвилі HUB, синтетична Т. Гобана-Класа.

РОЗДІЛ 2. МАСОВА КОМУНІКАЦІЯ ЯК ЯВИЩЕ ТА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ. МАСОВОКОМУНІКАЦІЙНА ІНДУСТРІЯ ЯК КОМУНІКАНТ.

Тема № 6. Масова комунікація як явище.

Поняття про масову комунікацію. Етапи розвитку масової комунікації. Система масової комунікації. Структура масової комунікації. Форми і формати масової комунікації.

Тема № 7. Масово-комунікаційна індустрія як комунікант.

Структура і функції ЗМК в системі управління масовою комунікацією. Трансформація систем масової комунікації. Глобалізація системи масової комунікації та її наслідки. Масовизація та макдональдизація як негативні наслідки глобалізації. Сучасні тенденції розвитку ЗМК: концентрація, конгломерація.

Тема № 8. Масова комунікація як суспільно-політична діяльність.

Масова комунікація та суспільство. Функції масової комунікації в суспільстві. Громадська думка як об'єкт впливу засобів масової комунікації. Формування громадської думки та маніпулювання нею. Формальна й неформальна комунікація. Ієрархічна та демократична комунікація. Масова культура і масова комунікація.

РОЗДІЛ 3. МАСОВОКОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Тема № 9. Взаємодія складників процесу масової комунікації. Комунікаційні технології та стратегії (пропаганда, технологія психоаналізу, перформанс).

Тема № 10. Методи комунікаційного аналізу.

Поняття про метод. Загальнонаукові (філософські) методи. Методи аналізу дискурсу ЗМК (структурний аналіз, контент-аналіз, семіотичний аналіз, мотиваційний аналіз, герменевтичний аналіз).

РОЗДІЛ 4. АНАЛІЗ КОМУНІКАЦІЙНИХ ДИСКУРСІВ

Тема № 11. Класифікація та дослідження комунікації. Ритуальний дискурс.

Підходи науковців до класифікації комунікаційних дискурсів. Ритуальний дискурс та його особливості. Гра як форма розвитку масової комунікації за ритуальною моделлю.

Тема № 12. Мистецтва як комунікація. Комунікаційні можливості мистецтва. Поняття про художній образ. Види інформації, що містять в різноманітних творах / текстах. Театральна та музична комунікація. Знакова система образотворчого мистецтва. Сфера художньо культури. Архітектурна комунікація. Декоративно-прикладне мистецтво та його комунікаційні можливості.

Тема № 13. Комунікаційні можливості літератури.

Багаторівневість літературно творчості. Реалістичний та ідеалістичний типи художнього світосприймання через призму історичності. Символізм, експресіонізм, футуризм та сюрреалізм як стилі і методи модернізму. Вербальна художня комунікація.

Тема № 14. Популярна література / культура як маркер комунікації.

Масова культура як феномен. Співвідношення фольклору і масової культури. Масова та елітарна культура. Кітч як явище.

Тема № 15. Публіцистика та публіцистичність як дискурс та інтеркурс у сфері комунікації. Публіцистика та публіцистичність у царині масової комунікації. Становлення та розвиток газетного дискурсу.

Тема № 16. Комунікаційні аспекти електронних засобів масової інформації. Радіо – «газета без паперу». Кіно як феномен XX ст. Комунікаційні можливості телебачення.

ФОРМИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ

Контроль результатів навчання та рівня сформованості компетентностей здобувачів здійснюється на засадах прозорості та академічної доброчесності відповідно до Положення про критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у Класичному приватному університеті. http://virtuni.education.zp.ua/info_cpu/node/5478

У процесі вивчення навчальної дисципліни використовуються такі види контролю:

Вхідний контроль:. проводиться на початку вивчення курсу з метою визначення рівня підготовки студентів до вивчення певної дисципліни, або загального рівня підготовки студентів за попередній період навчання. Здійснюється у формі вступного бліц-опитування або тестування.

Поточний контроль: здійснюється протягом семестру під час проведення лекційних та семінарських (практичних, лабораторних) занять, перевірки завдань самостійної роботи, виконання тестів на Віртуальній аудиторії КПУ. Включає оцінювання теоретичної підготовки (усні відповіді, активність у дискусіях, тести) та перевірку практичних навичок (виконання кейсів, розрахунків, лабораторних робіт, індивідуальних завдань за темами тощо).

Семестровий (підсумковий) контроль: проводиться у формі **екзамену** та передбачає виконання підсумкової контрольної роботи, тесту або завдань (білетів) за матеріалом усього курсу.

Особливість оцінювання: всі види вхідного, поточного і семестрового контролю оцінюється викладачем за **100-бальною шкалою**.

- практичні заняття : 28% семестрової оцінки; максимальна кількість балів -28
- індивідуальне завдання- 10% семестрової оцінки; максимальна кількість балів - 10
- контрольні заміри (модулі): 12% семестрової оцінки; максимальна кількість балів - 12
- залік50% семестрової оцінки. Максимальна кількість балів 50

Підсумкова максимальна кількість балів 100

Для оцінювання студентів використовується система накопичування балів. Згідно з «Положенням про організацію освітнього процесу в КПУ» підсумкова оцінка з дисципліни виставляється за 100-бальною шкалою з наступним переведенням у національну шкалу та шкалу ECTS.

Загальний підсумковий бал за дисципліну (за 100-бальною шкалою) формується як середньозважена величина на основі всіх поточних і підсумкових оцінок здобувача, отриманих протягом семестру, з урахуванням питомої ваги кожного виду діяльності.

Підсумковий бал = ($B_{вхід.} \times k_{вхід.}$) + ($B_1 \times k_1$) + ($B_2 \times k_2$) +… +($B_n \times k_n$) + ($B_{екз.} \times k_{екз.}$)

де:

$B_{вхід.}$ – бал за виконання завдань вхідного контролю, виставлений за 100-бальною шкалою *(за наявністю)*; $k_{вхід.}$ – ваговий коефіцієнт вхідного контролю (як правило $k_{вхід.}=0$. Оцінка вхідного контролю не впливає на загальну оцінку з дисципліни і є інформацією для викладача щодо рівня індивідуальної готовності студентів вивчати дану дисципліну);

B_1, B_2, B_3,...., B_n – бали за виконання завдань поточного контролю на практичних (семінарських) заняттях, самостійної та індивідуальної роботи, виставлений за 100-бальною шкалою; $k_1, k_2, k_3,...., k_n$ – вагові коефіцієнти відповідного виду контролю;

$B_{екз.}$ – бал за підсумковий семестровий контроль (екзамен), виставлений за 100-бальною шкалою *(за наявністю)*; $k_{екз.}$ – ваговий коефіцієнт підсумкового семестрового контролю (екзамену).

Сума вагових коефіцієнтів поточного та підсумкового контролю дорівнює 1

$$k_1 + k_2 + k_3 + ... + k_n + k_{екз.} = 1$$

Структура компонентів оцінювання та їх питома вага

Види навчальної діяльності здобувача	Шкала оцінювання завдання	Ваговий коеф.	Питома вага у загальній оцінці
РОЗДІЛ 1. Поняття про комунікацію. Комунікативний процес. Моделювання комунікації	**100**	**0,15**	**15**
Тема № 1. Поняття про комунікацію. Усне опитування, виконання практичних завдань під час семінару	100	0,03	3
Тема № 2. Комунікативний процес та його складові Аналіз комунікативних ситуацій, виконання практичних завдань	100	0,03	3
Тема № 3. Аудиторія в масовокомунікаційному процесі Участь у дискусії, аналіз цільових аудиторій медіа	100	0,03	3
Тема № 4. Канал і засіб комунікації. Виконання практичних завдань під час семінару	100	0,03	3
Тема № 5. Моделі масової комунікації. Тестування за темою	100	0,03	3
РОЗДІЛ 2. Масова комунікація як явище та суспільно-політична діяльність. Масовокомунікаційна індустрія як комунікант	**100**	**0,15**	**15**
Тема № 6. Масова комунікація як явище. Виконання практичних завдань під час семінару	100	0,05	5
Тема № 7. Масовокомунікаційна індустрія як комунікант. Виконання практичних завдань під час семінару	100	0,05	5
Тема № 8. Масова комунікація як суспільно-політична діяльність. Участь у дискусії, аналіз медіакейсів	100	0,05	5
Розділ 3. Масовокомунікаційні технології. Методи дослідження масової комунікації	**100**	**0,2**	**20**
Тема № 9. Взаємодія складників процесу масової комунікації. Аналіз комунікативних ситуацій, виконання практичних завдань	100	0,1	10
Тема № 10. Методи комунікаційного аналізу. Виконання практичних завдань під час семінару	100	0,1	10
Розділ 4. Аналіз комунікаційних дискурсів	**100**	**0,2**	**20**
Тема № 11. Класифікація та дослідження комунікації. Усне опитування, виконання аналітичних завдань	100	0,05	5
Тема № 12. Мистецтва як комунікація. Участь у дискусії, аналіз мистецьких творів як засобів комунікації	100	0,03	3
Тема № 13. Комунікаційні можливості літератури. Аналіз літературних текстів, участь в обговоренні	100	0,03	3
Тема № 14. Популярна література / культура як маркер комунікації. Виконання практичних завдань під час семінару	100	0,03	3
Тема № 15. Публіцистика та публіцистичність як дискурс та інтеркурс у сфері комунікації. Виконання практичних завдань під час семінару	100	0,03	3

Види навчальної діяльності здобувача	Шкала оцінювання завдання	Ваговий коеф.	Питома вага у загальній оцінці
Тема № 16. Комунікаційні аспекти електронних засобів масової інформації. Порівняльний аналіз електронних медіа, участь у дискусії, виконання практичних завдань	100	0,03	3
Екзамен	**100**	0,3	**30**
Разом	**100**	1	**100**
Додаткові досягнення з навчальної дисципліни (за наявністю) Результати науково-дослідної діяльності здобувача, зокрема за такі активності: – участь у предметних олімпіадах, конкурсах студентських наукових робіт з навчальної дисципліни; – участь у засіданнях наукових гуртків, зокрема в обговореннях у форматі круглих столів, присвячених актуальним темам з навчальної дисципліни; – публікації результатів досліджень у вигляді наукових статей, тез доповідей, а також виступи на наукових конференціях.	**До 10 балів**		

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

100-бальна система	шкала ЄКТС	Національна шкала	Характеристика вимог та критеріїв оцінювання
90–100	A	Відмінно	Здобувач демонструє глибокі системні знання теорії масової комунікації, вільно володіє основними концепціями, моделями та методами комунікаційного аналізу. Самостійно досліджує складні медіапроцеси, критично оцінює вплив медіа на суспільство, аналізує комунікаційні дискурси. Бездоганно виконує практичні завдання, аргументовано відстоює власну позицію під час дискусій.
82–89	B	Добре	Здобувач демонструє ґрунтовні знання теоретичних засад масової комунікації, розуміє закономірності комунікативних процесів та особливості функціонування медіа. Самостійно застосовує комунікаційні моделі й методи аналізу, оцінює взаємодію медіа та аудиторії. Успішно виконує практичні завдання, бере активну участь у дискусіях, допускаючи лише незначні неточності.
75–81	C	Добре	Здобувач володіє основними поняттями, теоріями та моделями масової комунікації, розуміє структуру комунікативного процесу й роль медіа в суспільстві. Здатний аналізувати типові комунікативні ситуації, визначати особливості медіа та цільових аудиторій. Виконує практичні й аналітичні завдання, проте допускає окремі неточності в застосуванні теоретичних підходів та аргументації висновків.

100-бальна система	шкала ЄКТС	Національна шкала	Характеристика вимог та критеріїв оцінювання
67–74	D	Задовільно	Здобувач демонструє базові знання теорії масової комунікації, розуміє основні складові комунікативного процесу та функції медіа. Здатний характеризувати окремі комунікаційні моделі й аналізувати нескладні медіаситуації, проте має труднощі із застосуванням методів комунікаційного аналізу. Практичні завдання виконує частково самостійно, потребує допомоги викладача.
60–66	E	Задовільно	Здобувач володіє мінімально необхідними знаннями з теорії масової комунікації, має фрагментарне уявлення про комунікаційні моделі, медіапроцеси та їхній вплив на аудиторію. Відповіді поверхові, аргументація недостатня. Під час аналізу комунікативних ситуацій та виконання практичних завдань допускає суттєві помилки, потребує допомоги викладача
35–59	FX	Незадовільно	Здобувач демонструє недостатній рівень знань теоретичних засад масової комунікації, не володіє належним чином основними поняттями, моделями та методами аналізу. Не здатний самостійно характеризувати медіапроцеси, аналізувати комунікативні ситуації. Практичні завдання виконує з грубими помилками або не в повному обсязі.
1–34	F	Незадовільно	Здобувач не демонструє необхідних знань теорії масової комунікації, не розуміє сутності комунікативних процесів, основних моделей та закономірностей функціонування медіа. Не здатний аналізувати медіапроцеси, комунікаційні дискурси та виконувати практичні завдання навіть за допомогою викладача. Не досягнув передбачених дисципліною результатів навчання.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: 100-БАЛЬНА, НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проєкту (роботи), практики	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
67-74	D	задовільно	
60-66	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни

ПОЛІТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Політика щодо термінів виконання завдань та перескладання	З огляду на безпекову ситуацію, повітряні тривоги та перебої з електропостачанням, освітній процес базується на принципах гнучкості та академічної підтримки. Усі завдання виконуються здобувачами в асинхронному режимі без застосування штрафних санкцій чи зниження балів за порушення первинних термінів, якщо затримка зумовлена об'єктивними обставинами непереборної сили. Здавання та перескладання пропущених завдань чи тем здійснюється у зручному для студента темпі протягом семестру за погодженням із викладачем без будь-яких обмежень.
Політика академічної доброчесності	Здобувачі освіти зобов'язані неухильно дотримуватись принципів академічної доброчесності під час виконання усіх видів навчальної, наукової та творчої діяльності. Порушеннями академічної доброчесності вважаються: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання та академічне шахрайство. Здобувачам освіти забороняється вдаватися до будь-яких форм академічного шахрайства, зокрема: використовувати під час контрольних заходів заборонені матеріали або технічні засоби; посилатися на джерела, які не використовувались у роботі; здавати роботи з однаковим змістом, підготовлені різними особами. У разі встановлення порушення академічної доброчесності до здобувача освіти можуть бути застосовані такі заходи академічної відповідальності, як повторне проходження оцінювання (контрольна робота, екзамен, залік тощо), повторне вивчення відповідного освітнього компонента або відрахування з університету.
Політика щодо відвідування занять в умовах воєнного стану	Відвідування навчальних занять здобувачами вищої освіти є обов'язковим відповідно до затвердженого розкладу. *Організація освітнього процесу в умовах загрози та повітряних тривог* У разі включення сигналу «Повітряна тривога» під час проведення занять у режимі реального часу (Zoom / Google Meet) або перебування в приміщеннях Університету, проведення синхронного заняття негайно припиняється, а всі учасники освітнього процесу зобов'язані перейти до укриттів. Навчальне заняття, перерване через сигнал «Повітряна тривога» або яке не відбулося через її тривалість, автоматично переводиться в асинхронний режим. Відсутність здобувача освіти на синхронній конференції під час повітряної тривоги, відсутності електроенергії або зв'язку не є підставою для виставлення заборгованості чи зниження підсумкової оцінки, за умови опрацювання навчального матеріалу та виконання завдань в асинхронному режимі. *Застосування дистанційних технологій та форс-мажорних обставин* У разі переходу університету або його окремих структурних підрозділів на навчання із використанням дистанційних технологій через безпекову ситуацію чи інші форс-мажорні обставини, освітній процес регулюється *«Положенням про організацію освітнього процесу здобувачів вищої освіти з використанням дистанційних технологій при обмежені або відсутності фізичного відвідування закладів освіти здобувачами з причин непереборної сили (природні катаклізми, заходи карантинного порядку та інші форс-мажорні обставини) в «Класичному приватному університеті».* Формат участі у дистанційних заняттях адаптується до поточних технічних можливостей та умов безпеки здобувачів і викладачів.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

Основна:

1. Косюк О. М. Теорія масової комунікації : посібник для студентів вищих навчальних закладів. Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2012. 384 с.
2. Козлов Р. А. Теорія масової комунікації та інформації : навчальний посібник. Київ : КУ імені Бориса Грінченка, 2018. 120 с.
3. Васьків М. С. Комунікативістика. Змістовий модуль: Теорія масових і публічних комунікацій : навчальний посібник. Київ : КУ імені Бориса Грінченка, 2020. 150 с.
4. Владимиров В. М. Навчально-методичний комплекс з дисципліни «Теорія масової комунікації». Київ : НАУ, 2020. 200 с.
5. Шевченко Л. І., Сизонов Д. В. Теорія медіа лінгвістики : підручник. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2021. 214 с.
6. Квіт С. Масові комунікації. Київ : Книгарня Є, 2019. 320 с.
7. Титаренко М. Комунікація від нуля. Есеї для Мані. Київ : Акварель, 2019. 150 с.
8. Документально-інформаційні комунікації. Київ : КНУshop, 2019. 310 с.
9. Масові комунікації. Київ : TopBooks, 2019. 317 с.
10. Іванов В. Ф. Масова комунікація: теорія і практика. Київ : Центр учбової літератури, 2018. – 256 с.
11. Потапенко О. І. Соціальні комунікації : навчальний посібник. Київ : Академвидав, 2017. 240 с.
12. Медведєва Н. В. Теорія і практика масової комунікації. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2016. 220 с.
13. Бондаренко В. І. Основи масової комунікації. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2015. 200 с.
14. Головченко В. І. Масова комунікація: теорія та історія. Одеса : ОНУ імені І. І. Мечникова, 2014. 180 с.
15. Кравченко С. П. Масова комунікація в сучасному суспільстві. Дніпро : ДНУ імені Олеся Гончара, 2013. 210 с.
16. Литвиненко О. В. Теорія масової комунікації : навчальний посібник. – Чернівці : ЧНУ імені Юрія Федьковича, 2012. 190 с.
17. Сидоренко Н. В. Масова комунікація: соціологічний аспект. Запоріжжя : ЗНУ, 2011. 170 с.
18. Ткаченко Т. Г. Основи масової комунікації. Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2010. 160 с.
19. Федорів О. І. Масова комунікація: теорія і практика. Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет, 2009. 150 с.
20. Чорнобай Ю. В. Теорія масової комунікації : навчальний посібник. Тернопіль : ТНПУ імені Володимира Гнатюка, 2008. 140 с.

Додаткова:

21. Габермас Ю. Публічність і комунікативна дія. Київ : Либідь, 1994. 257 с.
22. Гербнер Дж. Культура і комунікація: концепції та моделі. Харків : Акта, 2001. 456 с.
23. Кастельс М. Мережеве суспільство: влада і комунікація в епоху Інтернету. Київ : Основи, 2004. 367 с.
24. Пітерс Дж. Слова на вітрі. Історія ідеї комунікації. Київ : КМ Академія, 2004. 302 с.
25. McQuail D. McQuail’s Mass Communication Theory. London : Sage, 2010. 621 p.

26. DeFleur M. L., Ball-Rokeach S. Theories of Mass Communication. New York : Longman, 1989. 400 p.
27. Herman E. S., Chomsky N. Manufacturing Consent: The Political Economy of the Mass Media. New York: Pantheon Books, 1988. 412 p.
28. McLuhan M. Understanding Media: The Extensions of Man. New York : McGraw-Hill, 1964. 318 p.
29. Windahl S., Signitzer B., Olson J. T. Using Communication Theory: An Introduction to Planned Communication. London : Sage, 1989. 280 p.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНТЕРНЕТІ:

1. Журнал «Media Studies». URL: https://journals.indexcopernicus.com/search/details?id=63914.
2. European Journal of Communication. URL: https://journals.sagepub.com/home/ejc.
3. *Journalism & Mass Communication Quarterly.* URL: https://journals.sagepub.com/home/JMQ.
4. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського. URL: http://www.nbuv.gov.ua.
5. Іванов В. Основи теорії масової комунікації та журналістики : навчальний посібник.
URL: https://sociology.knu.ua/sites/default/files/library/elopen/teoriji_mas_komunikacii.pdf.
6. Різун В. Теорія масової комунікації : підручник. URL: http://www.dut.edu.ua/uploads/l_1646_38355209.pdf.